

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

อย่ามาอวดฝีปากกัน

เมื่อวานเห็นวัวเยอะนะ เขามาแจกวัวหรือใจไม่รู้ยู่หน้าวัด วัวเยอะอยู่หน้าวัด แต่อะไรก็ได้พูดกับเราหมดเรียบริ้อยแล้ว เขามาปรึกษาหารืออะไร เราให้ข้อคิดเห็น และเป็นคำสั่งเสียเรียบริ้อยแล้ว วัวเหล่านี้จะได้รับแจกออกไปในที่ต่างๆ ที่จำเป็นๆ เมื่อวานนี้เยอะเต็มยู่หน้า เราออกไป

(เสียงหมาในศาลาเท่า) หมาอยู่ข้างในหรืออย่างไร ตัวไหนมันเห่าเก่งๆ หมา นั้นนะ เอาตัวเห่าเก่งๆ ออกมา จะได้ตัมยำเลี้ยงกันทั้งวัดวันนี้ มันอย่างไรมันเก่งนัก มันจะเลี้ยงคนเลี้ยงพระได้ทั้งวัดไหม ถ้าเก่งจริงเลี้ยงได้ พวกหมานี้มันทำไมไม่รู้ไม่เรียว นะหมาในวัด ไม่รู้ไม่แสร้งไม่เรียว ไม่รู้ห่วย ไม่มีใครตีมัน แต่ถ้ากัดกันเอาละนะ ไม่ต้อง บอก พวกสัวพวกห่วยมาเอง พอกัดกันแล้วเปรี้ยวๆ ไล่ตามตีเอาตัวมันกัดเขาเก่งๆ ไล่ตามตีเอาจริงๆ ให้มันเข็ดเข้าใจใหม่ละ ไม่ใช่อะไรนะเพื่อให้มันเข็ด อย่าทะเลาะกัน หมาในวัดนี้กัดกันไม่ได้

มันก็รู้เหมือนกันนะ พอตัวไหนเห่าวิ้งหนีเลยนะ ชูๆ เขา พอเห่าคงระลึกได้ทำ พอเห่าวิ้งเลยไปเลย กลัวไม่เรียว ไม่เรียวมาทันทีถ้ากัดกัน ถ้าไม่กัดไม่เป็นไร ไม่เคย เขียนเคยตี แต่ถ้ากัดกันตัวไหนก็ตัวนั้นละตามตีให้มันเข็ด ตัวไหนเก่งตัวนั้นไม่เรียวจะ หนัก เอาเรื่อยเลย คราวไฟนั้นพระมาแล้วมันก็มาที่นั่น บางทีก็มากัดกันนะชิ ที่นี้ไม่ก็มี อยู่เป็นประจำ ยิ่งเป็นที่เรานั่งด้วยแล้วมีไม้ พระท่านเตรียมไว้ให้ เตรียมไว้ไม่ใช่ตีอะไรตี หมา เวลามากัดกันต่อหน้า หวดเลย ขบขัน

ตีสัตว์ไม่โกรธไม่แค้นหากตีได้สบาย ไม่คิดโกรธคิดแค้นให้เขานะ หากตีได้ อย่างสบาย ตีหนักมือก็ได้ เบามือก็ได้ ตัวไหนเก่งๆ เอาตัวนั้นหนักมือ ทั้งๆ ที่ไม่ดูไม่มี อะไรในจิต มันหากเป็น คือมันแสดงเอาเหลือเกิน ความทะเลาะเบาะแว้งและกัดกันนี้ หยาบมากทีเดียว ต้องมีความเป็นธรรมเสมออยู่ด้วยกัน อย่าขัดอย่าแย้ง อย่าชิงดีชิง เด่น ไม่ดี ชิงดีชิงเด่นเท่าไรยิ่งชิงความชั่วช้าลามกไปทั้งนั้นละ มีแพ้เสมอ เรื่องธรรมะ แพ้เสมอ แต่ชนะเป็นลำดับ เรื่องกิเลสนี้ชนะตลอดไปแต่แพ้ไปโดยลำดับลำดับ สู้สุดท้าย ไม่มีใครคบ แน่เป็นอย่างนั้นละ

วันนี้ก็ไม่อยู่ วันนี้ไปส่งของตามโรงพยาบาล เอาของไปเทให้ๆ ตามโรงพยาบาล ต่างๆ ทุกวัน เทให้โรงเดี่ยวเท่านั้นละ ให้โรงเดี่ยวๆ ไปวันละโรง เต็มรถเรา เทให้แล้ว กลับเลย อย่างนั้นทุกวัน ไปทุกวันนี้ไปอย่างนั้นละ ไปแจกตามต่างๆ ที่จำเป็นแจกไป

หมด ไปที่ไหนแจกไปอย่างนั้น ของโกดังเอามาเต็มแจกหมด ทั้งมาจากข้างนอก โรงพยาบาลต่างๆ เขาก็มาได้ไปหมดเลย

คือพระที่เป็นเวรรักษาระหว่างศาลากับโกดัง ในบริเวณนี้มีพระรักษาดูเหมือน สององค์ต่ออาทิตย์หนึ่งหรือไง นี่เป็นผู้รับผิดชอบทุกอย่าง ใครเข้ามาก็ต้องนี่เป็นผู้เกี่ยวข้องก่อน แล้วค่อยไปพบกับเรา ถ้าสมควรอย่างไรเราจะสั่งออกมา ให้รักษาศาลา รับผิดชอบในศาลาในครัวไฟ ตลอดหมูหมา รักษาหมดเลยละ ตัวไหนกีดกันหวดเลย พระที่ได้ทุกองค์ตีหมานะ เพราะเราสั่งไว้หมดแล้ว หมาตัวไหนมันกีดกันมันเก่งนักฟัดเลยนะ บอกฟัดเลย ไม่บอกวาตีนะ บอกว่าฟัดเลย หมาจึงไม่ค่อยกีดกัน

กีดกันมันของดีหรือ ทะเลาะเบาะแว้งอวดฝีปาก ถ้าอวดก็อวดเป็นศีลเป็นธรรม ออกมาค่อยยังชั่ว อวดฝีปากใส่กันเหมือนหมากัดกันมันก็เร็วกว่าหมาชิคนเรา ใช้ไม่ได้ นะ อย่ามาอวดฝีปากในวัดนี้ วัดนี้ไม่ได้ใช้ฝีปากไปทางนั้น ฝีปากไปทางอรรถทางธรรมนะ พวกที่ฝีปากเก่งๆ ละมันขวางหมู่เพื่อนอยู่ ในครัวละสำคัญมาก ในครัวมีแต่ผู้หญิง ไม่มีใครอดกลั้นใครละ ผู้ชาย..เราไม่ได้ยกยอนะ ผู้หญิงเราไม่ได้ว่าชั่วทุกคนนะ ส่วนมากมักเป็นนิสัยอย่างนั้นออกเร็วผู้หญิง ปุบปับออกก่อนแล้ว ส่วนผู้ชายไม่ค่อยออก ถ้าออกก็ใหญ่ ผู้ชายไม่เหมือนผู้หญิงนะ ทางผู้ชายพระอยู่กับเรานี้ไม่เคยได้เตือนองค์ไหน แต่ในครัวได้เอาเรื่อย อยู่ในครัวเอาเรื่อย อยู่ในนี้ไม่มี...พระ เรียบตลอดเลย

เราปฏิบัติมาอย่างนั้น ให้เสมอทุกอย่าง ยิ่งอาหารการกินด้วยแล้วผู้ใหญ่อย่างน้อยที่สุดเสมอหมู่เพื่อน จากนั้นมาก็ลดลงๆ สุดท้ายหัวหน้าเป็นนักเสียสละ ไม่เอา นั่นเป็นอย่างนั้นละ พระท่านปกครองกันโดยธรรม ธรรมดาๆ แล้วเสมอกันหมด ไม่ได้ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อยนะ ให้เสมอกันหมด ถ้าหากว่ายังไม่พอหรือลดลงส่วนใดก็ให้หัวหน้าลด หัวหน้าเป็นเอง ลดเอง ลดเองจนเสียสละเลย เป็นอย่างนั้นละท่านปกครองท่านอยู่ด้วยกันอยู่เป็นธรรม ด้วยความเป็นธรรม

พอพูดอย่างนี้ก็ได้พบพระองค์หนึ่งอยู่ที่จักราช เราถึงใจจนกระทั่งทุกวันนี้ พระองค์นี้เวลาตายแล้วอัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุนะ พระองค์นี้นะ ถึงใจตั้งแต่อยู่ด้วยกัน กุฏิอยู่ใกล้ๆ กันกับเรา เห็นกันอยู่ กลางคืนเดือนหงายๆ มองเห็นกัน องค์นี้ท่านดี เรียกว่าไม่จิตจาง คบกันเท่าไรไม่จิตจาง สนทนสนมแน่นแฟ้นเข้าไปทุกวัน ท่านเสียแล้วแหละ แต่อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุนะ นั่นเห็นไหมละใจเป็นธรรม

คือแจกอาหารอย่างนี้ท่านจะไม่สนใจในบาตรของท่านนะ ท่านจะสนใจแต่บาตรอื่น ๆ บาตรเจ้าของได้เท่าไรไม่ได้เท่าไรไม่สนใจ มีเศษเหลือเท่าไรค่อยฉัน ถ้าไม่เศษเจ้าของเสียสละเลย ท่านพูดเอง ท่านทำอย่างนั้นด้วย เวลาตายแล้วอัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุองค์นี้ นี่ละคบกันได้สนิทกับเรา แล้วตายก็อัฐิเป็นพยานกลายเป็นพระธาตุเลย

พระองค์นี้เป็นธรรมมากที่สุด ของเล็กของน้อยท่านจะไม่ยอมเอาละ ท่านจะเสียสละๆ ตลอด เป็นนิสัยของท่านอย่างนั้น นั่นละนิสัยเป็นธรรม ไม่เห็นแก่ได้แก่เอานิสัยเป็นธรรม มองหมู่เพื่อนมากกว่ามองตัวเอง ตัวเองนี่อะไรก็ได้ เป็นอย่างนั้นละ นิสัยเป็นธรรม ให้พากันจำเอาไปปฏิบัติ

อย่ามาอวดฝีปากกันในครัวนะ มันหากมีคนที่ฝีปากแหลมๆ คมๆ อยู่ในนั้นมีนะ อวดฝีปากอยู่ในครัวมีนะ ไม่ยอมแพ้วใครละ นั่นละคนนั้นละคนแพ้ววันยังค่ำ ไปที่ไหนไม่ยอมให้มีใครคบสมาคมคนประเภทนั้น อวดฝีปากเก่งๆ สอดแทรกเก่งๆ เขาเรียกว่าสอดแทรกเก่งๆ ฝีปากเด็ด อยากอวดความฉลาดของตัวไม่ยอมลงใคร นั่นละคือคนแพ้ววันยังค่ำคนประเภทนั้น จำเอานะทุกคน เท่านั้นละวันนี้ ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ